

SEÇİMLERE KATILIM DÜŞÜK OLURSA BU NE ANLAMA GELİR?

Seçime katılan partiler arasında CTP, BDH, TKP, UBP, DP ve bir kısım bağımsız aday vardı.

Seçime katılacak olan partiler, sönük geçen seçim çalışmalarında birbirine benzeyen birçok vaat ve eleştiri dile getiriyorlar.

Geçen yerel seçimlerden güçlü bir biçimde çıkan CTP'nin üzerine oynayan diğer partiler, kendileri matah bir şeymiş gibi, CTP'den hesap soruyorlar.

Sayfa 2'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

23 Haziran Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:208 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-GERNE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Seçeceğimiz de Kimi Seçelim?

- Bu seçimlerde aday olan ve;
- Kendi şirketlerinin ve ortaklarının kasalarını Belediye ihaleleri ile doldurmak isteyen,
- Seçimleri para makinesi olarak gören,
- Seçmenlerin oylarını toplamak amacıyla 4 yılda yapılmayan işler yerine son 3-4 ayda sözde hizmet sağlayan,
- Kendi yandaşlarını devlet olanaklarını kullanarak besleyen, Seçimden seçime oy istemeye geldiğinde seçmenlere tatlı sözler söyleyen ve yolda belde selam veren, Büyüklü küçüklü emperyalistlerin paraları ve fikirleri ile iş yapmaya yeltenen,
- Hatay'da yabancıların mülk edinmesi yüzde 5'i aştı diye moratoryum uygulayan ve de Kıbrıs'ta yabancılar binlerce mal mülk ve vatandaşlık dağıtılmasına ses çıkarmayanları mı?

- Yoksa seçimlere katılan ve;
- Kitlelerin aktif katılımını ve onların gücüne dayanan yönetim şeklini benimseyip hayata geçirmek isteyen,
- Kendi öz gücümüze güvenerek bu uğurda başarı sağlamaya kararlı olan,
- "Bu Memleket Bizim Biz Yöneteceğiz" sloganının hayata geçirmek için garantörlükleri red eden, Rum Türk işçi ve emekçilerin kendi ülkelerinin efendisi yapmak için uğraşanları mı?
- Seçime katılmayan ve ülkemizde işçi-emekçilerin iktidarını kurmak için mücadele eden Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne güç vermek ve ülkemizde sömürü çarkını kırmak bizim elimizde!
- İşçi ve emekçi kardeşler! Bu kararı biz verelim!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

SEÇİMLERE KATILIM DÜŞÜK OLURSA BU NE ANLAMA GELİR?

25 Haziran'da yapılacak olan ara ve yerel seçimlerle ilgili tavırlar çoktan netleşmişti.

Seçime katılan partiler arasında CTP, BDH, TKP, UBP, DP ve bir kısım bağımsız aday vardı.

Seçime katılacak olan partiler, sönük geçen seçim çalışmalarında birbirine benzeyen birçok vaat ve eleştiri dile getiriyorlar.

Geçen yerel seçimlerden güçlü bir biçimde çıkan CTP'nin üzerine oynayan diğer partiler, kendileri matah bir şeymiş gibi, CTP'den hesap soruyorlar.

Evet, CTP'nin belediyeçilik anlayışı, burjuvazinin rant alanlarını genişletmek üzerine kurulu, halktan yana olmayan bir belediyeçilik anlayışı olabilir.

Ancak rotasını işçi sınıfı yerine burjuvaziye doğru çevirmiş diğer partilerin eleştirileri de, kendileri iş başına gelseler bile CTP'nin yaptığından fazlasını yapmayacaklarını, hatta daha da beterini yapacaklarını açıkça gösteriyor.

Çünkü seçime giren tüm partilerin belediyeçilik anlayışları, burjuva belediyeçilik anlayışıdır.

Seçime katılmayan KSP

dışında, BKP de seçimlere katılmıyor.

KSP ve BKP'nin tavrı seçimleri boykot etmek değil.

KSP, seçimleri boykot etmenin bu koşullarda gereksiz ve yanlış bir manevra olacağını altını çiziyor.

KSP, seçimleri boykotun koşullarının mevcut olmadığını ve bu koşullarda seçim aracını sonuna kadar kullanmak gerektiğini savunuyor, çok doğru yapıyor.

Ancak seçimleri boykot taktiğini neredeyse bir strateji haline getiren YKP cephesinde durum hiç de öyle değil.

YKP, geçen seçimlerde olduğu gibi bu seçimlerde de işgal altında yapılan seçimlerin acentalık seçimleri olduğunu ileri sürerek, demokratik ve uluslararası hukuk şemsiyesinde bir seçim ortamı olmadığı sürece de seçime seçim denemeyeceğini belirtiyor.

Kanıksanmış olan bu tavır, yine ve yine eleştirilmeyi hakediyor.

İşgal altında olan Kıbrıs'ta şu anki koşullarda seçimlerin devrimci propaganda yapmanın bir aracı olarak kullanılması gereklidir.

YKP'nin bu tavrı ayrıca işgal hukuku (burjuva-emperyalist

hukukun bir türü) değil de burjuva demokratik ortamda yapılacak olan seçimlerin gerçekten demokratik ve katılmaya değer seçimler olduğu sonucuna da çıkıyor.

Yani burjuva demokrasininin bir nevi kutsanması anlamına geliyor.

Bu bakımdan da YKP'nin tavrı burjuva bir tavır olarak nitelendirilebilir.

Bu eleştiriler daha önceki seçim dönemlerinde de yapılmıştı.

Ancak bu yazıda değinmek istediğimiz husus, seçimlere katılımın düşük olması durumunda bundan ne türde bir sonuç çıkartılacağıdır.

Memlekette coşkulu, ateşli bir seçim atmosferi mevcut değil.

Halk, peşpeşe gelen seçimlerden ve uzun sokak mücadelesinin burjuva siyaset nedeniyle boşa gitmesinden dolayı 25 Haziran seçimlerine pek ilgi göstermiyor.

Seçime katılımın düşük olma ihtimali yüksek olarak görünüyor.

Ancak bu durum, seçimlerin boykot edileceği anlamını da taşıyor.

YKP'nin "sandığa gitmeme" çağrısının geniş kitleler tarafından karşılık bulacağı sonucu, seçime

birkaç gün kala görünen tablodan çıkartılamaz.

Çıkartıldığı taktirde gerçeklerden kopulmuş olur.

Seçimlere katılım düşük olduğunda bu, insanların seçimi boykot ettikleri anlamına gelmez.

Çünkü boykot, bir tür seçimdir.

Boykot edildiği taktirde, boykot eden geniş kitleler kendi seçimlerini, eylemlerini ve direktiflerini hayata geçirmek için işbaşı yapmak durumundadırlar.

Milletvekili seçimleri geniş bir kesimce boykot ediliyorsa, bu kesimin kendi milletvekilleri ve kendi idare organları oluşmuş ve bunun meşruiyetine inanmışlar demektir.

Yani ikili bir iktidar hayat bulmuş demektir.

Böylesi koşullarda burjuva seçimlerine katılımın boykot edilmesinden ve sonuç alınmasından söz edilebilir.

YKP'nin yaptığı, küçük burjuva sekterliğinden ve burjuva demokrasisi hayranlığından başka birşey değildir.

DEMOKRATLIK NEDİR?

Afrika gazetesine göre Afrika'yı ziyaret eden, Arif Hoca'nın annesinin ölümü üzerine başsağlığı dileyen TC Kıbrıs büyükelçisi Aydan Karahan, büyük bir demokrat!

Keskin işgal karşıtı gazete Afrika, TC valisini demokrat ilan etmekten bir an bile çekinmedi.

Bunu da, Aydan Karahan'ın şimdiye kadarki büyükelçilerden farklı tutumlar sergilemesine, kendisinin "ben demokrat bir insanım" ifadesine, İngiliz bilmem ne komiserinin Karahan'ın bu tavrının demokrat bir tavır olarak nitelenmesine ve gece geç vakit telefonla görüşebilmelerine bağladı.

Demokratlığın kıstasları Afrika'ya göre bunlar...

Peki yabancı bir ülkenin valisi, o ülkenin emperyalist çıkarlarının bekçisi olan bir temsilci, TC işgalinin adadaki simgelerinden birisi, sırf yukarıdaki gibi centilmence davrandığı için demokrat ilân edilebiliyor bu ülkede.

Hele ki bu ilân, elçiliğe, TC'nin işgalci ordusuna, GKK'ya karşı fevkalade kararlı bir mücadelede olduğunu iddia eden Afrika tarafından yapılıyorsa, bir kez daha düşünmemiz gerekiyor.

Düşünmemiz gerekiyor çünkü, işgalci ülkenin elçisi demokrasinin temsilcisi oluveriyor bir anda.

Demek ki Irak'ı işgal eden ABD'nin Irak'taki elçileri de Irak'taki muhalif bir kuruma ziyarette bulunsa, ya da taziyelerini bildirse, o kişi de, kurumu da demokrat oluverecek öyle mi?

Demokrat olabilmek bu kadar mı basitleşti bu memlekette?

İki nezaket ziyareti, bir kaç telefon görüşmesi, emperyalizmin temsilcilerinin, ülkenin iç işlerinden ekonomisine, dış politikasından kültürüne kadar her şeyini belirleyenlerin demokratlaşmasının işareti mi sayılıyor?

Sizin böylesi nezaket kurallarına bağlı olduğunuzu bilseydik, ABD'nin, İngiliz'in, BM'nin vs'nin de ne kadar güzel konuk ağırladığını,

onları kuş sütüyle beslediklerini, tüm adab-ı muaşeret kurallarını bir saray soylusu edasıyla yerine getirdiklerini söyler, onları da demokrat ilan etmenize yardımcı olurduk...

Böylelikle kendi elinizle kendinizi asmış olurdunuz...

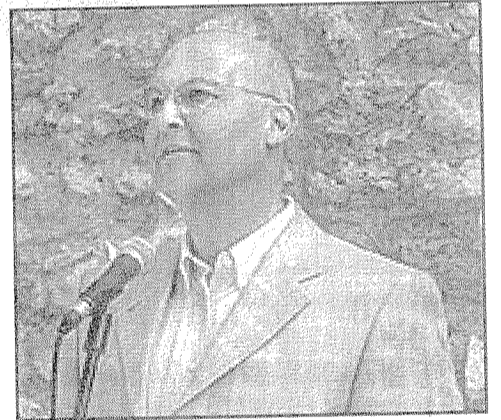
Siz emperyalist bir ülkenin herhangi bir büyükelçisinin ne anlama geldiğini bilemeyecek kadar bilgi yoksunu musunuz?

Hele ki Kıbrıs gibi bir arka bahçeye tayin edilmiş bir valinin süttten çıkmış ak kaşık olmadığını bilemeyecek kadar siyasi saflık içinde misiniz?

TC'nin dünyaya Kıbrıs'a dair politikasının fevkalade "demokrat", "barışçıl" ve de "çözümçü" göstermek istemesinden dolayı bu tür manevralar içinde olduğunu göremeyecek kadar kör müsünüz?

"Kıbrıs'ta muhalif seslere de saygılıyız, biz çok demokratız" demagogisi için yapılan uyduruk ziyaretlerin "Demokrat Kişilik" başlıklarıyla haber-analiz yapılması, sizi TC'nin bu manevrasının başarısına ortak etmiş olmuyor mu?

Eski valilerden ve de GKK komutanlarının baskıcı

uygulamalarından bu derece yoruldu da, göstermelik ziyaretlerde bulunan, sizinle şahsen telefonda konuşan yeni tip valileri göklere çıkartma ihtiyacı mı hissettiniz?

Kötünün iyisini mi seçiyorsunuz Afrika?

Demokrat olmayanların, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına saygısı olmayanların, adayı bölen, işgal eden ve yönetenlerin temsilcilerinin göklere çıkartılması, sizin demokratlığınızı ve işgal karşıtlığınızı da şüpheye düşürmektedir.

Biz de İşgal Demokrasisi ortamında seçimlere katılırız. Ancak işgalcimizi demokrat ilan etmeyiz!

AFRİKA

YANLIŞ KATEGORİLER

Z. Çelik

Gazetemizin geçen sayısında "Sivil

Toplum, Sivil Toplum Örgütleri ve Kategoriler" başlıklı bir yazı yayınlandı.

Sivil toplum örgütleri ve sivil toplumculuk üzerine bir değerlendirme olan bu yazıda kanımca hatalı yaklaşımlar ve kategorizasyonlar bulunmaktadır. Bu yazı da, adı geçen yazının bir eleştirisi olarak kaleme alınmıştır. Yazı, doğru bir tespitle, yani sivil toplum kavramını ilk ortaya atanın Hegel olduğu ve bunun o günkü koşullardaki anlamının burjuva-kapitalist toplum olduğu tespitiyle başlıyor.

Buna katılmamak mümkün değildir. Hegel'in sivil toplumu, bir gereklilikler sistemidir.

Daha doğrusu, burjuva üretim ilişkilerinin yaşandığı bir sistemin kendisidir.

Marx ve Engels'in sivil toplumu sınıflardan ibaret toplum olarak gördüğü ve insanlığın kurtuluşunun sivil toplum(culuk) ile değil, radikal bir devrimle proletarya tarafından gerçekleştirileceği tespiti de bir o kadar doğrudur.

Sivil toplum, kapitalizmin feodalizme karşı mücadele içinde olduğu ilerici dönemi içinde ilerici bir işleve de sahiptir.

Burjuvazinin feodalizme karşı savaşımında kendine destek olarak topladığı proletarya ve diğer emekçi kesimler, bu mücadelenin içinde yer aldılar.

Eski ve üretici güçlerin gelişim sürecine uygun düşmeyen bir üretim sisteminin (feodalizmin) ortadan burjuva devrimleriyle kaldırılması ve yerine burjuva üretim biçiminin geçirilmesi ileri bir adımdı ve bu gerçekleştirildi.

Bu mücadele sürecinde sivil toplum denilen mevhum da kapitalizmin feodalizme karşı örgütlenme türlerinden birisi olduğu müddetçe, belirttiğim gibi ilerici bir rol oynadı. Gazetemizde çıkan yazının belirttiğim ve bazı eklemeler yaptığım bu noktaları doğrudur, haklıdır, savunulması gerekir.

Ancak yazının ilerleyen bölümleri, yanlış bir gruplama, kümeleme yaptığından dolayı sivil toplum örgütleri ve sivil toplumculuk hadisesine de yanlış bir yaklaşım getirmektedir.

"Burjuva kapitalist toplumda çeşitli amaçlarla bir dizi örgütle karşı karşıyayız. Bu örgütlerin bazıları mesleki (örneğin KTMMOB, Tabibler Birliği) örgütlerken, bazıları sınıf örgütleri olarak (işçi sendikaları) karşımızda duruyor.

Bu örgütlerin tümü bir yandan aynı kategoride iken diğer yandan aynı kategoride değildirler.

Bu örgütlerin tümü de kapitalizm

şartlarında temsil ettikleri sınıf ya da kitlenin çıkarlarını savunduklarından hepsi de sivil toplum örgütleridirler.

Çünkü amaçları kapitalizmi değiştirmek değildir. Hepsinin de amacı mevcut üretim ilişkileri ortamından mümkün olduğunca en iyi şekilde yararlanmak... Yani hepsi de sivil toplum kategorisinde..."

Yazının bu kısmı, hatanın ilk sinyallerini vermektedir.

Birinci olarak, kapitalizm şartlarında temsil ettikleri sınıf ya da kitlelerin çıkarlarını savunan her örgüt sivil toplum örgütü değildir. Başka bir ifadeyle, kapitalizm şartlarında oluşan her kurum, sivil (burjuva) toplum örgütü olarak adlandırılmaz. Eğer kapitalizm şartlarında oluşturulan her örgüt sivil toplum örgütü olsaydı, komünist partileri de sivil toplum örgütü ilan etmemiz gerekirdi. Kapitalizm şartlarında hangi teşkilatın hangi sınıf ya da tabakanın çıkarlarını savunduğuna bakmazsak, kategorizasyonu da yanlış yapmış oluruz. Günümüz koşullarında sivil toplum ve sivil toplumculuk, kapitalizmin feodalizme karşı savaşımı dönemindekinden farklı ele alınmak durumundadır. Çünkü artık kapitalizm o dönemdeki gibi ilerici değil, gericidir. Kapitalist koşullarda işçilerin ve emekçilerin çıkarlarını savunan örgütler (meslek örgütleri ve sendikalar), sivil toplum örgütü olarak nitelendirilemez. Sivil toplum örgütleri, öncelikle toplumsal muhalefetin örgütlenmesi ve ileriye götürülmesinde ileri bir adımı değil, geriletici bir hamleyi temsil eder. Sivil toplum örgütleri, kendi mensuplarının çıkarlarını savunma adı altında, sistemle devamlı bir anlaşmalar köprüsü kurmak ve bünyesinde bulunan kesimleri devrim fikrinden vazgeçirmek amacıyla hareket eder. Sivil toplum örgütleri, gevşek, disiplinsiz, anarşizan bir temelde örgütlenirler, hareket ederler. Bireyciliği kutsarlar vs... Sivil toplum örgütleri reformlar için

mücadele edebilir. Ancak reformlar için hareket etmek, sistemle devamlı anlaşmalar köprüsü kurmak değildir, sistemle barışık yaşamak değildir. Ve aynı şekilde her reform için mücadele eden örgüt sivil toplum örgütü değildir. Demokratik kitle örgütleri (yani meslek örgütlenmeleri ile işçi sendikaları) reformlar için mücadele ederken, reformlarla sınırlı kalmazlar/kalmamalıdır, devrim hedefini göstermek mecburiyetindedirler. Bu görevin yerine getirilmiyor oluşu ise, demokratik kitle örgütlerini kulağından tutup sivil toplum kategorisine atmaya haklılık kazandırmaz.

"(...) Çalışanların ya da temsil ettikleri kitlelerin daha iyi bir ortamda yaşamaları için çeşitli kollarla mücadele verirler. Bu ekonomik, kültürel hatta siyasi mücadele bile olabilir. Bu ikinci grup sivil toplum örgütleri ile birinci grup sivil örgütleri bu noktada farklı kategorilere aittirler. Diğer bir deyimle bir grup sivil toplum örgütü emperyalizm ve gericiliğin kategorisine, diğer grup sivil toplum örgütleri ise demokratik kitle örgütü olarak adlandırılan kategoriye aittirler"

Yanlış kategorizasyon burada da devam etmektedir. Sivil toplum örgütü kategorisinin içine demokratik kitle örgütleri de sivil toplum kuruluşu olarak yuvarlanmaktadır. Emperyalizm ve gericiliğin kampında yer alan sivil toplum örgütlerinin karşısında yine ve yine sivil toplum örgütü olduğu iddia edilen demokratik kitle örgütleri yer alıyor yazara göre. Yani buradan şu mantık çıkıyor; "iyi, yararlı sivil toplum örgütleri ile kötü, zararlı sivil toplum örgütleri vardır". Terimlere takılıp kalmak işimiz değildir ancak, günümüz egemenleri, sivil toplumculuğu ve sivil toplum örgütlerini demokratik mücadelenin temel taşı olarak ilân ettiği oranda, ve de bu ilân etme faaliyeti sisteme entegre olmuş sivil toplum örgütleri

eliyle kitlelerin pasifize edilmesi, uyutulması işine yaradığı müddetçe bu kavram karmaşasında berraklık gerekmektedir.

Sivil toplum örgütleri ile demokratik kitle örgütleri birbirinden farklı örgütlenmelerdir. Sivil toplum örgütleri, özellikle Sovyetler Birliği'nin yıkımının ardından emperyalist ideoloji ve pratiğin ülkelere hakim kılınması için geliştirilen, beslenen kollardan birisidir. Bu tespite şu şekilde bir karşı çıkış gerçekleştirilebilir; Demokratik Kitle Örgütü(DKÖ) denilen sendikalar ve meslek odalarından da emperyalizmin maşası konumuna gelmiş olan ve işçi sınıfı ve emekçi mensuplarına karşı burjuvazi ile işbirliği yapan, emekçileri burjuvaziye ve emperyalizme satanlar yok mudur? Elbette vardır. Emperyalizmin saldırısı sonucunda esas işlevini yitirmiş olan bu örgütler, sivil toplum örgütü haline getirilmeye çalışılan örgütlerdir. Yani reformizmi anayasası bellemiş, sınıfın devrimci, öncü partisine uzaktan yakından bir temasta bile bulunmaktan kaçınan, kitlelerini ve diğer kitleleri devrim fikrinden uzaklaştırmaya çalışan sendikalar yok mudur? Örneğin bir Mustafa Özbek'in faşist Türk Metal-Sen'i sol maskeli reformist sendikalardan daha da beter, faşist bir sendika değil midir? Ya da bahsi geçen yazıda örneklenen Türk-Sen, emperyalistler tarafından kurulan bir sendika değil midir? İşte bu tür sendikalar içerisinde örgütlenmek ve onları doğru yola çekmek gibi bir görevimiz vardır. Ancak bu görev, onların sivil toplum örgütü olduğunu da ispatlamak için yeterli bir delil değildir. Onlar rotasından çıkartılmış, pasifleştirilmiş, reformizmin kucağına itilmiş gerçek anlamda demokratik kitle örgütü haline getirilmesi gereken DKÖ'lerdir.

Bir Kıbrıs Türk Kadınlar Birliği, Üniversite Mezunu Erkekler Derneği gibi sivil toplum örgütleri ile bir KTAMS, KTÖS, Dev-İş bir tutulabilir mi? Onları aynı kategoriye sokmak, hepsinin de kapitalizm şartlarında kurulmuş olması ya da reformist hale gelmiş olmasından dolayı mı mümkündür? Bence hayır. Sivil toplum örgütlerinden farklı olarak demokratik kitle örgütleri demokratik merkezîyetçilik prensibiyle işleyen, reformlar için mücadele ederken reformizme batmayan ve sınıfın devrimci partisi ile bağ kurabilecek düzeye erişmiş kurumlardır. Eğer bu durumda değillerse de, onların sivil toplum örgütü haline getirilmek için saldırıya uğramakta olan ve STÖ'ler ile arasında kesin ayırım çizgilerini çektirmek göreviyle yüklü olduğumuz DKÖ'ler olarak adlandırmak gerekir, sivil toplum kategorisine sokmak değil!

Londra Mektubu

Elif Kara

Habitat Komisyonu
Toplantısının
Düşündürdükleri

Göç dediğimizde ilk aklımıza gelen bir ülkeden diğer bir ülkeye olan göç gelmektedir. Kırsal bölgelerden, köy ve kasabalardan şehirlere olan taşınmaları pek düşünmeyiz. Bizim ülkemiz gibi küçük bir ülke için bu pek de uygulanmaya konmaz ancak büyük ülkelerde kırsal kesimden şehirlere günü birlik geliş-gidiş yerine doğrudan şehirlere yaşamak tercih edilir. Büyük sanayi bölgelerine yerleşim sonucu oluşmuş olan şehirler bu şekilde giderek daha da büyümektedirler. Düzensiz yerleşim bu bölgeleri her yönden gerek işçi, emekçi ücretleri gerekse konut fiyatlarında vs. tamamıyla kırsal kesimden farklı durum oluşur. Tüm bunların çıkış noktası olan ekonomik düzensizlikle birlikte sosyal düzensizlikleri de beraberinde getirir.

İşte bu şekildeki yerleşimden dolayı oluşan kentsel büyüme, yoksulluk, hava, su ve toprak kirliliği gibi konular her iki senede bir BM'nin Habitat Komisyonu tarafından ele alınmaktadır. Bu sene Kanada'da yapılan toplantıda gelecek yıl için dünya nüfusunun yarısından fazlasının kentlerde yaşayacak olmasına dikkat çekildi.

Tüm bu şehirde yaşayanlarla köy ve kasabalarda yaşayanların gerek ekonomik gerekse de sosyal yaşam seviyeleri arasındaki uçurumun kaynağına inilmeden böyle bir sorunun varlığına dikkat çekmek küresel ısınmanın bir gerçek olduğunu tespit edip de bir şeylerin yapılması gerektiğini vurgulayan kişi ve kuruluşların açıklamalarından farklı olmasa gerek. Küresel ısınmanın esas nedeninin en fazla olarak da havaya salınan karbondioksit gazının artması olduğu bilindiği halde devamlı olarak "bunun engellenmesi lazım" denmektedir. Ancak iş fiiliyata gelince hiçbir ülke tekellerin çıkarımına karşısına geçmemektedir. En fazla karbondioksit üreticisi olan petrol kullanımı engellenmek bir yana tekellerin çıkarı doğrultusunda artırılmaktadır. Toplu taşımacılık iyileştirilmemekle araba satışları teşvik edilmektedir. Bizim küçük ülkemize baktığımızda son sürat artan araba satışlarından bir yanda ellerini "allah bereket versin" şeklinde ovuşturarak araba satış tüccarları diğer yanda bu kadar çok arabanın bu kadar elverişsiz sürüş koşullarının olduğu bir ülkede kullanımından oluşan kazalar sonucu yitirdiklerine ağlayan aileler, diğer taraftan da "trafik canavarı" adını takaran bu kazalara

çözümü getirmeyen yöneticiler görürüz. Düzenli bir şekilde toplu taşımacılık devreye konga araba satıcıları, petrol satıcıları gibi 'zarar' edecek kesimler varken yönetimin bu kazaları önlemek gibi bir derdi olabilir mi? Sadece günü kurtarıcı söylem ve tedbirler alabilir. Ve bu tedbirlerin kazaları önlemekten çok gene cezalardan toplanacak paralar, yaptırılan kameralarla bir şekilde gene birilerinin kazançlı çıkacağı bir şekilde getirilir.

Planlı bir ekonomi olmadığı durumlarda şehirlere akım da engellenememektedir. Planlı ekonominin, azami kar bir yana bırakılarak, ihtiyaçların belirlenip ihtiyaç kadar üretimi gerektirdiği ölçüde içinde yaşadığımız sistemde de yapılamayacağı gayet açıktır. Üretimde özel mülkiyetin hakim olduğu, azami karın belirleyici olduğu bir sistemde diğer taraftan şehirlere devamlı işçi, emekçi akımı da işverenlerin ekmeğine bal sürmek anlamına gelen bir işçi emekçi yoğunluğu yarattığı ölçüde ücretlerde istedikleri gibi oynama olasılığı da yaratılmaktadır. Durum bu iken şehirleşme sorunlarını masaya yatırıp böyle sorunların varlığından bahsetmek iki yüzlülükten başka birşey değildir. Tüm bu sorunları çözümlenmesi için özel mülkiyetin kaldırılmasıyla vardır fakat bunu bu hükümetler yapamazlar. Çözüm gene dönüp dolaşıp işçi ve emekçilerin sırtına yükleniyor. Onların örgütlenerek kendi çıkarları doğrultusunda iktidarı ele almalarının gerekliliği bir kere daha kendini gösteriyor.

İşçiden Mektup **GREV**
Derviş BİLGE

Kıbrıs'ın güneyinde inşaat sektöründe gerçekleşen uyarı grevi bizlere işçi sınıfı sendikacılığının tam olarak anlaşılması ve pratiğe geçirilemediğini ortaya koydu.

İşçi sınıfı sendikacılığı denince işçilerin en temel ekonomik ve sosyal alandaki haklarının korunması ve artırılması çalışmasıdır. Ayrıca eğer yapılan işçi sınıfının sendikacılığı ise ve Kıbrıs'ın güneyinde tüm inşaat sektöründe bir grev ise bu grevin gökten zembille inmediği ve bazı nedenlerin olduğu gerçeğinden hareket ettiğimizde, grevin başarıya ulaşması sendikaların isteği ile değil, işçilerin taleplere sarılması ve grevi en üst seviyede yapması ile mümkün olacaktır.

Mesela ben iki yıldır Kıbrıs'ın güneyinde çalışıyorum ama bir günden bir güne çalıştığım yere sendika temsilcisi gelmedi. Halimizi hatırlamayı sormadı. İşçi sınıfı sendikacılığı bu değil, rastgele örgütlenme ile sendikacılık olmaz.

Yaşanan grev meselesine geri dönersek, grev öncesinde inşaat sektöründeki işçilere ulaşıldı mı? İşçilere grev öncesi sermaye ile sendikalar arasında geçenler anlatıldı mı? Bu durum işçilere kavratıldı mı? En azından bu saydıklarımın hiçbiri grevi yapması ve başarıya ulaşmasını sağlayacak olan işçilere anlatılmadı. İşçilere gidilmedi. Bu sonucu büyük oranda Kıbrıslı Türk işçi arkadaşlarımdan çıkardım. Yanlışsam düzeltin.

Grevden bir hafta önce sınırlarında bildiri dağıtıldı ve Kıbrıslı Türk işçilere greve katılın, grev kırıcısı olmayın diyordu ve kabaca kabalılık sistemine hayır deniyordu.

Şimdi işçilere gidip durumu anlatan sorunla ilgili sohbetler etmeyecek, yazıları ulaştırmayacaksınız ve aniden gökten zembille inercesine "HAYDİ İŞÇİLER GREVE" diyeceksin. Ve ardından da sakın

ha grev kırıcı olmayın diyeceksin. İşçiler de "Aaa, emir büyük yerden" deyip greve gidecek? Mantık bunun doğru yöntem olmadığını söylüyor ve işçiler de bunu doğruluyor.

Grev günü gelip çatığında tam da tahmin edildiği gibi -ki görünen köy kılavuz istemez- Kıbrıslı Türk işçiler büyük oranda greve katılmadı. Grev başarıya ulaşır mı ulaşmaz mı bilmem ama korktuğum şey umarım gerçekleşmez.

Kıbrıslı Türk işçilerin büyük çoğunluğu sendikasız ve sigortasızdır. Sendikaların birincil görevi özelde Kıbrıslı Türk işçilerin bu en büyük sorunlarını gidermek için ciddi bir çalışma içine girmesidir. Bu yapılmadığı oranda, Kıbrıslı Türk ve Rum işçilerin dayanışması zor olacaktır. Bugün olduğu gibi Kıbrıslı Türk işçiler "grev kırıcı" olacak mecburen.

Bu sorunun diğer boyutu daha büyüktür. O da şudur ki; Kıbrıslı Türk işçilerin büyük çoğunluğu greve katılmayınca Kıbrıslı Rum işçiler ile arasında milli düşmanlığa yol açacak anlayışa gidilme tehlikesidir. Kıbrıslı Rum işçiler "Biz grev yapıyoruz sermayeye karşı ama Kıbrıslı Türk işçiler sermayenin yanında saf tutuyor. Eskiden de İngiliz'in yanında saf tutarlardı" anlayışı hayat buhursa amaçlanan Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk işçilerin birliği hayal olacaktır. Böylesi vahim bir durum ortaya çıkarsa bunun en büyük sorumlusu sınıf sendikacılığı yaptığını iddia eden ama gerçekte sermayenin sözcülüğünü ve işçi sınıfını bölme anlayışını yöneten sendikalardır.

Her türlü olasılığı düşünerek yapılan grev, böyle büyük sorunları ortaya çıkarmaz. Aksine grev ve işçi sınıfı büyük bir zafer kazanır.

İŞÇİLER SENDİKALARA VE DOĞRU SINIF SENDİKACILIĞINI TALEP EDELİM, YAPALIM!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi:
Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Derler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesneliliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik, Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.
- Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.
- SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.
- Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 4 YTL.
- Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın
Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde Edilen
Kaynaklarla Sermaye Sınıfı
Daha da Güçlendiriliyor!**

Nepal: Adım Adım Cumhuriyet'e Doğru

Nisan ayındaki halk gösterileri karşısında geri adım atmak zorunda kalan monarşi rejiminin iktidarı parlamentonun aldığı kararlarla kısıtlanırken diğer yandan anayasal cumhuriyet için mücadele de devam ediyor.

Geçtiğimiz hafta daha fazla şehirlerde etkin olan yedi partili ittifak ile kırlarda köylüleri örgütleyen Maocuların liderleri görüşmelerde bir adım daha ilerleyerek yeni bir anayasal parlamento seçimleri konusunda anlaştilar.

Yedi partili ittifaktan oluşan hükümetin içişleri bakanı Krishna Prasad Sitaula basına yaptığı açıklamada sekiz maddelik bir anlaşmada mutabık kaldıklarını açıkladı. Bu anlaşmaya göre önümüzdeki iki hafta içerisinde Nepal Komünist Partisinin (Maocu) de içinde yer aldığı yeni bir hükümetin oluşturulacağı bildirildi. Buna ek olarak eski parlamentonun lavedileceği ve en geç Nisan 2007'ye kadar yeni bir anayasa hazırlamayla yükümlendirilecek yeni bir parlamento seçimleri yapılacağı da kitlelere duyuruldu.

Yedi partili ittifaktaki ve hükümette ağırlığı olan Nepal Kongre Partisi anayasal monarşiyi tercih ettiğini ilan etti. Diğer yandan Nepal Komünist Partisi (Maocu) ve Nepal Birleşik Komünist Partisi ise demokratik bir cumhuriyet ile kraliyete son verilmesini talep ediyorlar.

"Demokratik cumhuriyet bizim asgari talebimizdir" diyen Nepal Komünist Partisi (Maocu) lideri Praçanda "Nepal halkına parlamento seçimlerinde bu taleple gideceğiz" açıklamasında bulunarak başbakanlığı elinde bulunduran Nepal Kongre Partisi ile aralarındaki farkı ilan etti.

Nepal'deki gelişmelerle yakından ilgilenen Hindistan ve diğer büyük emperyalist güçler bir yandan Maocuların güç kazanmasından endişe duyarlarken öte yandan kralı açıkça desteklemekten da kaçınıyorlar. Nepal'de on yıldır süren iç savaşın tekrardan alevlenmesinden kaygılanıyorlar. Batılı gözlemciler ülkenin yüzde 80'inin Maocular tarafından kontrol edildiğine ve Maocuların kendi kurum ve ordusu ile

bölgeleri yönettiklerine de dikkati çekiyorlar. Batılı emperyalistlerin bu durum karşısında köylülerin Katmandu'yu rahat rahat ele geçirebileceklerini ve bu durumda Nepal'de Nepal Komünist Partisi'nin (Maocu'ların) iktidarını da güçlendireceklerinden kaygılanıyorlar.

Öte yandan Nisan ayında yedi partili ittifakın hükümeti oluşturmasıyla beraber Nepal Komünist Partisinin (Maocu'ların) ateşkes uyguladıkları ve ülkedeki iç savaşa son verme isteğinde oldukları da gözlemciler tarafından kabul ediliyor.

Nepal Komünist Partisi (Maocu) ve Yedi Partili İttifak liderleri arasında 16 Haziran 2006 tarihinde imzalanan anlaşma şöyle:

1. Geçen Kasım ayında Nepal Komünist Partisi (Maocu) ve Yedi Partili İttifak arasında varılan 12 maddelik anlaşma ve bu yılın 26 Mayıs tarihinde anlaşmaya varılan 25 maddelik ateşkes anlaşmalarının dürüst ve etkin olarak hayata geçirilmesi

2. Çok partili sistem, sivil haklar, temel insan hakları, basın özgürlüğü ve yasalara saygı dahil demokratik normlara ve değerlere bağlılık ve herkesin faaliyetlerini barışçıl olarak yürütmesi

3. Gerek Halk Ordusu gerekse eski Nepal Kraliyet Ordusu'nun silahlarının denetim altına alınarak Anayasal parlamento için özgür seçimlerin yapılması amacıyla

BM'ye talepte bulunmak.

4. 1990 Kitle hareketi ve geçtiğimiz günlerdeki Halk Hareketi'nin kazandığı demokratik hakların garanti altına alınması. 12 Maddelik anlaşmaya dayalı taslak ve geçici bir anayasanın hazırlanması ve bunu koruyacak bir hükümetin oluşturulması. Yeni seçimlerin ilan edilmesi ve mevcut parlamentonun ve kırlarda kurulan Halk Hükümeti'nin lavedilmesi; bunun yerine alternatif yönetimin oluşturulması.

5. Uzun dönemli ulusal çıkarlar konusunda oybirliği temelinde kararlar alınması.

6. Nepal halkının korkusuzca, tehdit ve şiddete maruz kalmadan anayasal parlamentoya katılma temel hakkının garanti altına alınması. Seçimler sırasında uluslararası gözlemcilerin gerektiği hallerde davet edilmesi

7. Sınıf, ırk, bölge ve cinsiyet ayrımı tabanlı sorunların çözümü için ilerici devlet yapısının anayasal parlamento seçimleri ile sağlanması. Nepal Hükümeti ve Nepal Komünist Partisi (Maocu) arasındaki ateşkesi demokrasi, barış, refah, ilerici değişim ve ülkenin bağımsızlığı, egemenliği ve onuru uğruna odaklanarak daimi barışa dönüştürme ve sorunları görüşmelerle çözmeye kararlı olma.

8. Yukarıda belirtilenleri elde etmek için Hükümet ve Maocu görüşmecileri ekiplerin derhal çarışmaya başlaması

SEÇİM HAVASI

Çağdaş Öğüç

Son 4-5 yıldır Rum hükümeti ve halkına laf atmak hükümetlerimizce moda oldu. Her başa geçen ilk iş olarak Rum hükümetine laf atıyor. Rum hükümetinin sonuçta Rum burjuvalarının hükümeti olduğu başka bir sorundur. Ama esas sorun, kendi burjuvaları için Rum burjuvalarıyla hükümetleri üzerinden kavgaya girişen kuzeyin egemenlerinin bu araç ile milliyetçiliği yükseltmesi sorunudur. UBP hükümeti döneminde hükümet yetkililerinin Rum hükümetine laf atmasını aslında pek garipsemiyorduk. Çünkü kuzey halkı UBP'nin ne olduğunu biliyordu. O büyük mitingler döneminden sonra ortaya çıkan CTP havası ve akımı sonunda CTP seçimlerde yüksek bir oy yüzdesi ile hükümetin büyük adayı oldu. Ve nitekim hükümeti de kurdu. Bu süreden sonra kuzey Kıbrıs halkı artık çözümün olacağını düşünmeye başladılar. Referandum sonunda kuzeyde evet, güneyde hayır sonucu ile çözüm gerçekleşmedi. Bu süreden sonra Kuzey hükümeti sürekli bir şekilde Güney hükümetine saldırmaya başladı. Ele geçen her fırsatta Rum hükümetini çözümsüzlük ile suçladı ve kendi halkını her gün izolasyonların kalkacağı yolunda boş vaatler ile kandırmaya başladılar.

Tüm bunlar sonunda kuzeyde yine bir seçim var. Seçim var da, ülke halkında hala daha seçim havası yok. O güçlü barış isteyen halkı sonunda boş vaatlerle kandırmayı başarıp uyuttular. Halk sürekli "böyle gelmiş böyle gider" havasında durumu kabullenmiş, yaşamlarına bakıyorlar. Her seçim benzer propagandalar ile halkı kandırmaya devam ediyorlar. "Avrupa'nın anladığı dilden konuşma vakti" gelmiş. Bu aralar moda zafer işaretleri ile sokaklarda böy göstererek "Avrupa'nın anladığı dil" cümlesini kullanmak.

Halk gün gelecek bunların boş vaatler olduğunu anlayacaktır ve de emperyalizmle kol kola gidenlerin sonu gün gelecek emperyalizmle birlikte gelecek.

SENDİKALAR GREVDEYDİ

Resmî Kabz Memurluğu Mukayyitlik Dairesi çalışanlarının bir süredir dillendirdikleri bina sorununa çözüm bir günlük uyarı grevi ile "çözümlendi".

Çalışanların insan sağlığına uygun olan yeni bir binaya taşınma talepleri bir süredir gündemdedi.

Birçok oyalama girişiminin ardından sabrı tükenen çalışanlar, bir günlük uyarı grevi yaparak tepkilerini dile getirdiler.

Dairede örgütlü olan Kamu-İş, KTAMS ve Kamu-Sen yetkilileri ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sonay Adem arasında gerçekleşen görüşme sonunda çalışanların taleplerinin karşılanacağı ve en kısa sürede yeni ve uygun görülen binaya taşınma işleminin başlatılacağı bildirildi.

"Yeni" ve "uygun görülen" binanın hangisi olduğunun açıklanmaması ise, kafalarda soru işaretleri yarattı.

SOSYALİST GENÇLİK

23 Haziran Cuma 2006, Yıl:2 Sayı: 75

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Kıvılcım

DİPLOMA TÜCCARLARINA KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

DAÜ öğrencilerinin haklı eylemine geçen sayımızda yer vermiştik.

Gazetemiz baskıya verildiğinde DAÜ öğrencileri taleplerini meclise iletmek üzere Lefkoşa'ya doğru yola çıkmışlardı.

Elbette ki polis öğrencilerin meclise yürümesine izin vermedi.

Esasında polisin meclise girmemesi gereken, o koltukları işgal etmemesi lâzım gelenleri kovalaması gerekiyordu ya, uzaklaştırılan yine öğrenci oldu.

Güzergâh PEYAK olarak değiştirildikten sonra öğrenciler Eğitim Bakanı Müsteşarı Erdoğan Sorakin'la görüştüler.

Eski sendikacılardan olan yeni bürokrat Sorakin, bu tür durumlara alışkın olsa gerekti...

Öğrencilerin taleplerini kısaca özetlemekte fayda var;

1.Ev sahipleri astronomik kiralar isteyerek öğrenciyi sömürüyor. Buna çözüm bulunmalı. Okul, yeni yurtlar yapmalı.

2.Devamlı inip çıkan döviz, ev kiralarının yanı sıra okul fiyatlarını da olumsuz etkilemiştir. Döviz sabitlenmelidir.

3.Kantinlerde fahiş fiyata yiyecek-içecek satılmaktadır. Merkezî yemekhane derhal inşa edilmelidir. Okula gereksiz bir golf sahası yapanlar için merkezî yemekhane zor bir iş olmasa gerek!

4.Yaz okulu fiyatlarında indirimle gidilmelidir.

5.Hazırlık sınav sistemi düzeltilmelidir.

***

DAÜ öğrencisinin talepleri bunlar...

Bu taleplere tepki de değişik türde oluyor.

Örneğin DAÜ rektörü, öğrencinin ayak seslerini duyar duymaz arka kapıdan sıvışıyor.

Rektörlerini sadece törenden törene gören ve talepleri, sıkıntıları, sorunları karşısında hiçbir şey bulamayan öğrenciler bu kez de taleplerini Eğitim Bakanı'na iletmek istediler.

Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Erdoğan Sorakin'in

tavrı ise rektör kadar olmasa da yine zavalıca...

Öğrenciler görüşmede tipik "yapacağız, edeceğiz, haklısınız, sizi anlıyoruz" nutuklarından başka birşey duydular mı?

Türkiye'de öğrenim gördükleri zamanlarda faşistlerin baskılarından, okul ve yurt yönetimlerinin keyfi tutumlarından oldukça ağzı yanan ve bunları zaman zaman dillendiren başbakanlar, cumhurbaşkanları, bakan ve bürokratlar, şimdi DAÜ öğrencisinin taleplerine karşı ne yanıt verecekler?

Her insan nasıl yaşarsa öyle düşünür tezinin doğruluğunu bir kez daha mı yaşayacaklar?

Dün dündür, bugün bugün mü diyecekler yoksa?

***

Kıbrıs'taki üniversitelerin güvenlik teşkilatlarının emekli asker ve polislerce idare edildiğini,

Okul içinde "sivrilere" lider ve militan öğrencilerin ayrı ayrı dosyalarla fotoğraflarına varana kadar fişlendiğini,

Sorgulayan, eleştiren ve muhalif tavrını koyan öğrencinin üstüne varıldığını bilmemek, görmemek için aptal olmak gerekir.

Eyleme geçen öğrencilerin kimi zaman (geçmiş DAÜ-KÖB eylemlerini hatırlayınız) polis tarafından sille tokat dövüldüğünü ve gözaltına alındığını akıllardan çıkartmamak gerekir.

Okul içinde öğrenci görünümü sivil polislerin cirit attığını, hatta kimi zaman "resmi sivillerin" polis araçlarıyla kantinlere doluşup öğrenciyi taciz ettiğini kim bilmez?

Diploma tüccarlarının kimi öğrencilerin çarpık eğitim sistemi nedeniyle özel okulları tercih etmesi karşısında öğrencileri ve ailelerini nasıl sefaletle, psikolojik rahatsızlıklara boğduğu açık değil midir?

Özel mülkiyete dayalı bir sistemde ev sahibi-tüccar-döviz bürosu üçgenine sıkıştırılmış öğrencilerin daha iyi bir yaşam ve öğrencilik için yürüttükleri mücadeleye karşı bazen şiddet, bazen de boş vaatlerle günü kurtarmak yöntemi görülemeyecek bir durum mudur?

Kapitalizmin krizlerinin nemalandırdığı kesimler bu krizlere karşı olamazlar, mağdurların sorunlarını adilce çözemezler.

DÖKAY örneği hala daha sürmektedir!

Böylesi bir reformun elde edilebilmesi için bile birleşik, güçlü ve kararlı bir öğrenci hareketinin varlığı gereklidir.

DAÜ-KÖB, yapılan CTP operasyonu ile hükümetçi, pasifist bir kurum haline dönüşmüştür.

Bunu gerekçe göstererek KÖB'den ayrılarak DAÜ-KÖB kitlesini CTP'li beyzâdelere teslim etmek ise DAÜ öğrencisinin gücünü bir kez daha zayıflatmak olmuştur.

Elbette ki DAÜ-KÖB'ün sermaye yanlısı tavrının kendiliğinden değişmesi beklenmeyecek, eyleme geçilecekti, ki bu bir zorunluluktur.

Eleştiri konusu yaptığımız nokta, KÖB kitlesinin KÖB içinde yeterince mücadele verilmeden "haydi ayrılıyor" diyerek şapkayı alıp çıkmak ve KÖB kitlesini CTP'li beyefendilerin ellerine teslim etme sorumsuzluğudur.

Bu olumsuzluklara rağmen verilen mücadelenin takdir edilmesi ve yanında yer alınması gereken bir mücadeledir.

Eğitim Bakanı'nın, hükümetin ve DAÜ yönetiminin kayıtsızlıkları, öğrenci mücadelesinin daha da kitleselleştirilmesi ve ivmenin artırılması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Sadece DAÜ'de değil, diğer tüm üniversitelerdeki aynı sorundan muzdarip öğrencilerin birlikteliğini sağlayabilmek de olumlu bir adım olacaktır.

Egemenler süreye oynuyorlar.

Okulların tatil olup, sınavların bitmesinin ardından öğrencilerin memleketlerine gitmelerini bekliyor, öğrenciyi oyuyorlar.

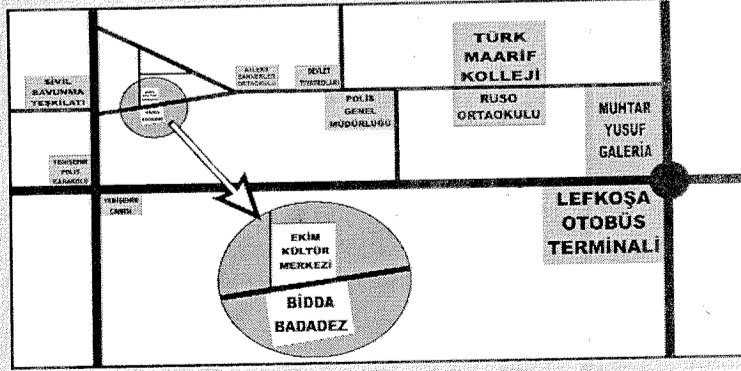
Bunda belki kısmen başarılı olabilirler ancak öğrenci muhalefetinden "toptan" kurtulmak istiyorlarsa üniversiteleri kapatmaktan başka çareleri de kalmayacaktır!

Çünkü okullar en fazla 3 ay sonra yine öğrencilerle dolup taşacaktır!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegün Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

www.OzgurKibris.net
Özgür Bir Kıbrıs
İçin mücadelenin,
İnternetteki Adresi
Yeni Kurulumu İle
Yine Sizlerle...

Soru

YDÜ'de sınava giriş belgesi almak için rektörlük binasında kuyruğa giren öğrencilerden kaç tanesi sıra gelmemesinden dolayı sınavının saatini kaçırdı biliyor musunuz?

Polemik

Sadece ÖSS geride kalmadı. ÖSS'yle birlikte büyük bir çoğunluğun hayalleri de başka bahara kaldı.

Üniversite Günlüğü

Haklı mücadelelerinde DAÜ öğrencisinin yanındayız!

SİNİR KÜPÜ

⚡ Talat AKEL'in oy kaybını atasözleriyle yorumladı;

"Körle yatan şaşkınlık kalker"

Peki CTP-Talat teleskopla mı yatıyor ki bir türlü şaşışmıyor?

İki taraf da şaşkınlık olmuş bel!

Gözlerin biri "kalk gidelim" diyor, öbürü "halt etme otur" diyor!

⚡ TRT, domuz İslam'a göre günah olduğu için çizgi filmlerden domuz figürlerini sansürlemeye başlamış.

Siz en iyisi kendinizi sansürleyin de, bir daha gerçek hayatta böyle eşşekliklerle karşılaşmayalım.

⚡ Viyana'daki sergide Ferdi Soyler'in fotoğrafının yüzü kağıtla örtülmüş.

Kim yaptıysa bu örtme işini iyi biliyor demektir.

Hazır eli değmişken bizim ahalinin kışındaki yırtığı da bir örtse?

Malum döviz krizi, dalgalı kur, devalüasyon, TC paketleri derken bizim dondaki yırtık epey büyüdü de...

⚡ Kasımpaşalı yine coşturdu.

AB müzakerelerinde KC yönetiminin liman ve havasahası açma restine karşılık masaya yumruğunu koyuverdi bizim badem bıyıklı Kasımpaşalı!

"Görüşmeler durursa durur ulennn" diyerek narayı da patlattı.

İşte Türk'ün gücü efendiler...

Bu dayılığı bir kerecik olsun emperyalistlere yapamamış, memleketini emperyalist üssüne çevirmiş adamlar böyle suni gerilimlerle dayılık yapıyorlar.

Dostlar alışverişte görsün işte...

MİNİ MÂNİ

Yandı yine ormanlar
Boşa çıktı arsalar
Nefes alamıyorsak Ada'da,
Sizin yüzünüzden villacı akbabalar!

***

Türkiye göndermiş yangına uçak,
Bakanı, vekili sevinçten tepetaklak,
Dertli Nizami der ki, yok ettiniz doğayı,
Cümlelizim ensesine geliyor koca bir şaplak!

Kötü sair Nizami

"KİTLELERİN FEODAL UYKUDAN UYANIŞI, HER TÜRLÜ ULUSAL BASKIYA KARŞI HALKIN EGEMENLİĞİ İÇİN, ULUSUN EGEMENLİĞİ İÇİN MÜCADELESİ İLERİCİDİR."
YAZAR: V. LENİN
KİTAP: ULUSAL POLİTİKA VE PROLETER ENTERNASYONALİZM SORUNLARI
YAYINEVİ: İNTER YAYINLARI
SAYFA: 33

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 16

Genel olarak kitapta tarihsel yöntemden kaçınıyorsunuz. Giriş bölümünde, tanımlamanın tarihsel yöntem kullanılarak yapılacağını söylüyorsunuz; ama ondan kaçınıyorsunuz. Bu kitapta tarihsel yöntem gereklidir, onsuz yapmak mümkün değildir. Kimse ticari sermayenin neden kapitalizmdeki makinalı üretim döneminin incelenmesinden sonra konduğunu anlamayacaktır.

Feodalizm bölümünde kullanılan tarz da yanlış, çocuklara birşeyler anlatan dedenin kullandığı popüler pazar ağzı var. Bu bölümde herkes ortaya çıkıyor - feodal çıkıyor, tüccar çıkıyor, müşteriler çıkıyor; sahnedeki kuklalar gibi.

Kendisi için yazdığınız okuyucuyu düşünmelisiniz. Tek tip insanları değil, 8-10 sınıf bitirmiş kişileri gözetmeniz gerekir. Burada 'düzenleme' gibi bir kelimeyi açıklıyorsunuz ve siz açıklamadan anlamayacaklarını sanıyorsunuz. Yanlış bir üslup tutturmuşsunuz. Masal anlatır gibi konuşuyorsunuz.

Feodalizm bölümünde, kentin kırdan tekrar ayrıldığını yazıyorsunuz. Kentin kırdan ilk ayrılışı köleci toplum dönemindeydi ve feodalizmde

yeniden ayrıştı. Bu saçmadır. Sanki köleci toplumla birlikte kentler de ortadan kalktı. Kentler, köleci toplumda ortaya çıktı. Feodalizm döneminde kentler olduğu gibi kaldı. İlk aşamada kentlerin çok az geliştiği doğrudur, ama daha sonra kentler güçlendi. Kentlerin köylerden ayrılması devam etti. Amerika'nın keşfi ve pazarların genişlemesi ile birlikte kentlerde ticaret gelişti ve büyük zenginlikler birikti.

Feodalizm bölümünde Amerika'nın keşfi ile ilgili hiçbir şey söylenmiyor. Rusyadan da çok az söz edilmiş. Feodalizm ile başlayarak Rusya'dan daha fazla bahsetmelisiniz. Feodalizm bölümünde, Kurtuluş Sözleşmesi'ne kadar Rusya'daki feodalizmi açıklamalısınız.

Feodalizm döneminde, o dönem için çok büyük olan kentler vardı: Genova, Venedik, Floransa. Bu dönemde ticaret hacmi büyük boyutlara ulaştı. Floransa antik Romayı çok geride bırakabilirdi.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytyev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künve: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

RAHAT VE ÖZGÜR BİR YAŞAMIN FORMÜLÜNÜ VERİYORUM!

Ev kirası 300 Stg-900 YTL.
Elektrik-su-telefon ortalama 100 YTL.
Etti mi size 1000 YTL?
Durun daha bitmedi.
Etin kilosu 15-20 YTL arasında değişiyor.
Kemer sıkı sıkı haftada 1 kg. etle idare etsek, ayda 80 YTL.
Meyve desen ateş pahası...
Allahın kirazı 8 YTL!
Yok yok, dar gelirliye meyve katıyetle yasak!
Yaz günü iki tane papaz erik susuzluğu nasıl da keserdi...
Su dedim de aklıma geldi, bizim memlekette bir de suya para verilir.
Mevsim yaz...
İnsan susuyor yahu...
4 kişilik bir aile adam başı günde 2 litre su içse 8 litre, Ayda 240 litre...
19 litrelik su 3.5 YTL.
Aylık su masrafınız da aşağı yukarı 40 YTL'ye gelir (yemeklerinizi pis kullanma suyunda yapacaksınız, lüksün alemi yok!)
Sebzesi, hububatı falan derken mutfak masrafınız en az 600-700 YTL'ye gelir.

Son tahlilde yarı aç yarı tok yaşamanız için size en az 2 bin YTL gerekir.

***

Aman ha hasta olmayın!
Antibiyotiklerin fiyatı 30-40 YTL'den başlıyor!
Aman ha sinemaya, tiyatroya gitmeyin!
Bir sinema bileti 10 YTL!
Bunlara efkârlanıp bir sigara yakmayın, bir paket sigara nerden baksan 3-4 YTL!

Balkona oturup akşam serinliğinde bir bira içeyim demeyin!

Akdeniz'in ortasında, 40-45 derece sıcaklığın yaşandığı bir adada denize gitmek densizliğinde bulunursanız sakın yüzüme bakmayın!

Memleketin denizine girmek için yol, yer, şezlong parası derken bir günlük deniz lüksünüz size 50 YTL'ye patlar!

Ey dargelirli, dört yanı denizle çevrili memlekette denize mi girilir!

Utanmazlık, sosyetelek değil midir bu?!

Kendinize gelin!

***

Asgari ücret 720 YTL.

Ana-baba çalışsa 1,400 YTL.

Ama yaşamanız için gereken tutar en az 2-2.5 bin YTL.

Bu ekonomik koşullarda nasıl yaşanacağını formülünü veriyorum, sıkı durun!

Öncelikle ev kiralamayacaksınız!

İlk elden 900-1000 YTL cebinizde demektir.

Kaldı ki ev sahipleri artık iyice delirdi, kiralaları yıllık istiyor.

Ev-kira derdi bitince elektrik, su gibi fuzuli giderler de otomatikman iptal oluyor.

Lefkoşa'da Kuşulu Park'ta fiskiyeler çalışıyor.

Banyo-bulaşık ve çamaşır sorununu da ordan

halledin!

Evin toplam maaşından bin YTL'yi ayırın!

O parayla koşarak bakkala gidin ve parayı makarnaya yatırın.

1000 YTL'ye 1666.6667 paket makarna alabilirsiniz.

Bakın size en sağlam yatırım yolunu çiziyorum!

Kıymetimi bilin!

Borsa, döviz, ev falan değil, makarnaya yatırım yapın!

Böylelikle sizin ve çocuklarınızın da geleceği garanti altına alınmış olur!

Deniz, bira, sinema, tiyatro, kitap, dergi, bir gece bir yerlerde eğlenmek zaten sosyeteleğin dikâsıydı, unutmayın!

Bir de meyve-sebzeyi kendiniz ekip yerseniz, rahat bir yaşama kavuştunuz demektir.

***

Dünyanın gördüğü ve görebileceği en güzel düzen kapitalizmdir!

Özgürlük doludur.

Evde oturma, yemek yeme, sosyal aktivitede bulunma, su içme, spor yapma zorunluluğunuz yoktur mesela.

Eğitim, sağlık, sosyal güvenceyi reddetme hakkınız her daim elinizin altındadır.

Sevdiğiniz insanla evlenememe, çocuk sahibi olamama veya iş kazasında ölme, sakat kalma hürriyetinizi başka hangi sistem garanti edebilir?

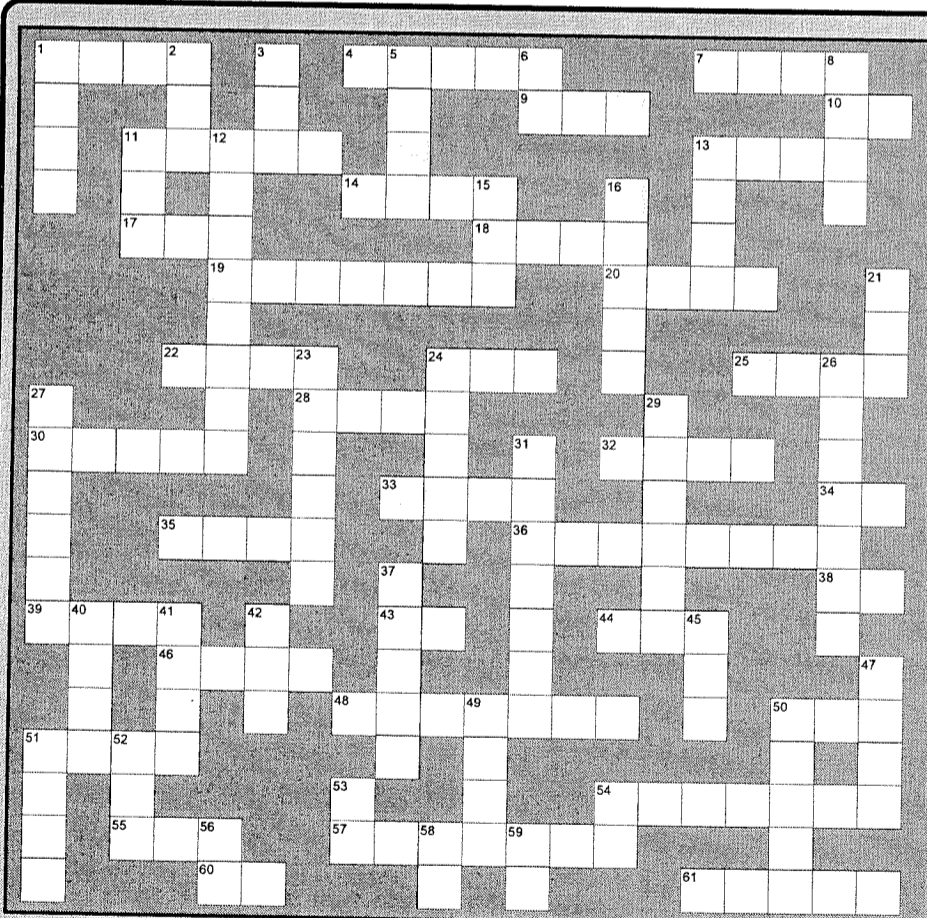
Tüm bunlardan dolayı delirme hakkınızı da her zaman kullanabilirsiniz, yönetenler sizden daha mı akıllı, belki sizi Ekonomi Bakanı falan yaparlar.

Haklar ve özgürlüklere bak, çay demle muhterem...

Bir tek örgütlenme ve sosyalizmi kurma özgürlüğünüz yok,

E, o kadarı kadı kapitalizminde de olur canım kardeşim...

Dert etmeyin, böylesi rahat ve özgür bir yaşamın keyfini sürün...

KSG Bulmaca

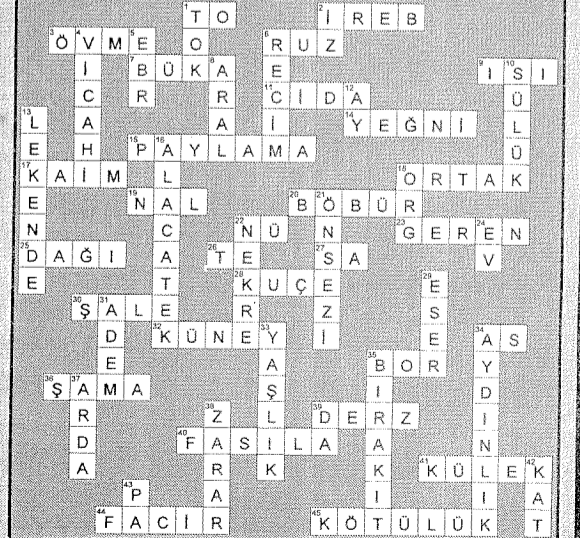
SOLDAN SAĞA

- Sanayi, Endüstri.
- Yılın en uzun gecesi.
- Zayıflatma.
- Bir şeyin doğruluğunu göstermek için yapılan işaret.
- Cüzi-Mahdud-Nebze-Zerre.
- Boyun damanı.
- Turş, Türş.
- Geniş ve düz kaya.
- Bez, Ziyet, Cıvık, Zib, Ziver.
- Kenarlar, Sayı kökleri.
- Aşım düşkünlük, Zaaf.
- Karekök.
- Yürürlükten kaldırma, Bozma, Lağv.

- Doğu Anadolu'da kadınların yaptırdığı bir tür dövme.
- Yazılmış şey, Kitap cildi.
- Başın kılsız yeri.
- Maile.
- Parça, Dilim, Az miktar, Lime.
- Avuçiçi.
- Adlan sıfat yapmakta kullanılan yapım eki/ Vietnam krallık hanedanı.
- Arka, Sırt, Peş.
- İçinde afyon bulunan sıvı ilâç, Lavdanom.
- Koca-Zevce-Zevce-Refika-Kan-Hatun-Emsal-Küfûv, Kül döken

- Yalan, Tezvir, Kızb.
- Ata, Baba, Cet
- Bektaşilikte tarikat kardeşi.
- Döl verme yetkinliğine erişmiş, Balığ, Reşit.
- Lema, Yalabık.
- Boş, Değersiz, Önemsiz.
- Vücuda seri hareketler yaptırma.
- Masnu.
- Badiye, Beyaban, Deşt, Rekiye, Şure, Tih, Sahra.
- Konuk, Mihman, Ziyaretçi.
- Kiyah
- Maişet, İaşe

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Dil devrimi yıllarında belediye'ye verilen ad.
- Birinin ölümünü haber veren.
- Vasiyet etme.
- Bir gün ya da olayın ardından gelen.
- Eski dilde

- değirmen./ Mersin ağacının diğer adı.
- Yapan, Eden, İşleyen.
- Zengin, Varlıklı.
- Zapturapt.
- Uzman, Vakıf, Usta, Üstat, Uz.
- Tuzak, Kapan, Aldangıç.
- Hep aynı yerinde duran büyük fiç.
- Söz, Lâkardı,

- Kal, Kem, Kalam, Sühan.
- Geciktirmek, Aksatmak.
- Bal peteği.
- Efal.
- Düzenlemek, Toparlamak.
- Sofra tabağı.
- Sarmal biçimli olan.
- Ölme, Heba, Telef.
- Her yiyeceği canı çeken.

- Meserret, Şetaret.
- Elma.
- Gözü kapalı inanılan düşünce. / Halk, İnsanlar.
- Arazide dikili işaret çubuğu.
- Gereğinden çok övme.
- Gasp, Peç, Selp, Baç.
- Hak ve adalete uygun hareket eden, Köntü.

- Kuyruk sokumu kemiği, Uca.
- Valide, Ana, Anne, Ümm
- Kale hendeği.
- İsveç işçi sendikası.
- Nazi polis örgütü
- Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük

Şöürüş

Ali Yalçınay

Şeytanca...

Merhaba dostlarım...
Sıcak günlerin içerisinde geçiyoruz...
Güneş resmen taş yakıyor...
Ülkemizde yüzlerce işçi belki siz bu satırları okurken, onlar 40 dereceyi bulan güneş altında kavrulup alın teri döküyorlar ekmek parası için...
Onların hallerini anlamamız için ille de proleter olmak mı gerekir?
Lefkoşa belediyesinde son birkaç gecedir seçim döneminden olsa gerek hummalı bir çalışmadır gidiyor...
"Son propaganda!" niyetine...
Hani kimse yanlış anlamasın yol çalışmalarına karşı falan değilim...
Yol bozuka elbette ki belediyenin işi bunu düzeltmektir..
E peki senelerdir belediye bunları görmüyor muydu? Aylardır uyuyan belediyenin seçime birkaç gün kala bu harıl harıl çalışması da niye?
Herneyse konumuza dönelim...
Geçen gün yine televizyonumun başına oturmuş bir belgesel izliyorum...
Tarihi belgeseller, teknolojik belgeseller, su altı görüntüleri, biyografiler, siyasi belgeseller falan hiç kaçırmam oturur izlerim...
Yanlış bilmiyorsam eğer bir Amerikan şirketine

ait olan Discovery Channel isimli kanalda bir teknoloji belgeseline rastladım...
Orada gördüğüm şeyler ilginçti...
Adamlar uydru yapıp uzaya fırlatmış ve orada yerdeki karıncayı dahi izleyecek gözleme sahip olduğunu söylüyor kanal Amerikan Üslerinin...
Tabi bunun adı sadece Amerika...
İşin öbür tarafında bir de bunun Avrupa'da ve Asya'daki müttefikleri de var tabii...
Başta İngiltere, Türkiye, Yunanistan, Fransa, İsrail...
Her türlü görüntüyü algılayabilen cihazlar geliştirmişler...
Dedim valla helal olsun adamlara...
"Sağlam direniş..." diye ben buna derim...
Korko nedir bilirmisiniz sevgili dostlarım?
Bana göre korku ip ince bir çizgidir...
İnce ve kırmızı bir çizgi, insanın içine işleyen, "korkmazmış gibi görünüp korkudan altına ettirecek cinsten..."
Ah be burjuvalar ah...
Siz de olmasanız hani, ben nasıl gülebilirdim...
T.V. nin karşısında oturup kendi kendime gülmeye başladım...
Yahu dedim bu kadarı da olmaz...
Hadi korkuyorsunuz bari korktuğunuzu bu kadar belli etmeyin televizyonlarınızdan...
Şimdi biz adamızda rahatca hareket ediyoruz...
Belli bir süre de bu böylece devam edecek belki mevcut koşullardan dolayı...
Şunu iyice bilmemiz lazım...
Önce biz inanmalıyız bu davaya...
Düşmanı hafife almak zaten yenilmek demektir...
Bir adım ilerisinde emperyalistlerin ne yapacağını satranç masasında oturan bir oyuncu gibi

hesaplayabilmeliyiz hatta bir adım da değil birkaç adım ilerisini net bir şekilde görebilmeliyiz...
Unutmamız gereken ise zaten ortada...
Silah mı? Hangisi mi güçlü?
Onların karıncaları izleyen uyduları falan değil, güçlü olan biziz, güçlü olan en büyük silah Marksizm...
Ülkemizi kurtarmak istiyorsak, yurdumuzu kurtuluşa ulaştırmak istiyorsak bu silahı en iyi şekilde kullanabilmek zorundayız...
Onların silahları var belki...
Ama unutmayın, o silahları yapanlar ve burjuvaların üzerine zamanı geldiğinde çevirmesi gerekenler gene biz bu ülke halkı, işçi ve emekçiler olmalıyız...
Benim Trodos dağlarımda İngiliz uydularının işi ne? Benim Geçitkale'mde NATO üssü Türkiye uydularının işi ne? Benim adamın her bölgesinde AB askerlerinin BM komutanlarının işi ne?
Bu ülkeyi seviyorsak dostlarım şunu bilmemiz gerekir...
Evet onlar çok güçlü, evet çok da sağlam bir de yapı kurmuşlar kendilerine göre...
Ama sonuç? Onlar bu adada beş kişi biz elli beş bin kişiyiz...
Biz kimiz? Biz bu ülkenin sahipleri değilmiz? Bu ülkeyi yaratan elleri ile ören işçiler ve emekçi halk kitleleri değilmiz?
Bunları sorgulamamız gerektiğine inanıyorum...
Bu ülkenin kıymetini iyi bilelim ve onu iyi sahiplenelim...
Yoksa başkaları çoktan alıp kaptığı gibi bizleri yönetmeye devam eder ve sömürü düzeni, talan düzeni ayakta kalmaya devam eder...
Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Yeni Zelanda Doktorları Ülke Çapında Grevde

Yeni Zelanda'nın devlet hastanelerinde görev yapan 2,500 yeni doktor aşırı iş yükü nedeniyle 15 Haziran'da 5 günlük greve gittiler. Yeni Zelanda doktorlarının bu grevi ülkede tarihinde ilk defa gerçekleşiyor.

21 Yerel sağlık yönetiminden oluşan sağlık hizmetlerinde genç yeni doktorlar çok uzun saatler çalışıyorlar. Uzun zamandan beridir devam eden bu sorun karşısında hükümet hiçbir önlem almayınca doktorlar greve gideceklerini açıkladılar. Ancak hükümet yine bir çözüm üretmeyince doktorlar greve gitmek zorunda kaldılar.

Gece vardiyaları 10 saat olan

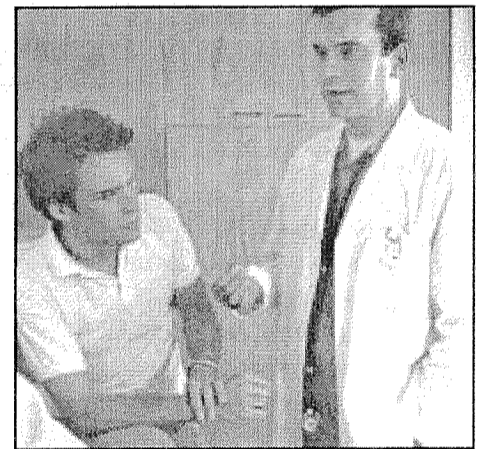
doktorlar uzun saat çalışmak zorunda kalıyorlar. Haftada 35 saat üzerinden işsaati hesaplandığında doktorların satte 21 Yeni Zelanda dolarının altında çalıştığı dikkati çekiyor.

Hükümetin sendikalarla ortak komisyon oluşturarak tüm sağlık sektörünün maaşlarını belirleme önerisi karşısında sendika toplu iş sözleşmesinde kararlı olduğunu vurguladı. Sağlık sektöründe çalışanların değişik sorunları olduğunu ve böyle bir komisyonun buna cevap veremeyeceğini açıklayan sendika her sektörün kendi taleplerini ayrı ayrı sunmasını dile getirdi.

Yeni-geç doktorların bu grevi

radyo terapistlerin 9-14 Haziran'da ücretler konusundaki grevini takip ediyor. Bu da Yeni Zelanda'da sağlık sektöründeki hizmetleri sekteye uğratiyor.

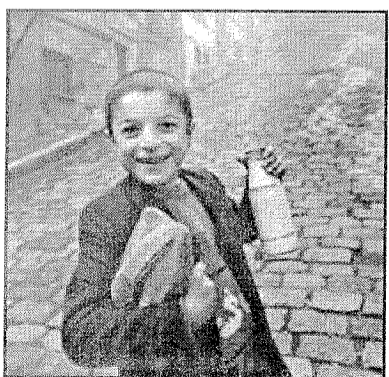
2002 yılında hükümetle yapılan anlaşmada radyo terapistler o dönemde kabul edilebilir bir artış olan yüzde 3'lük maaş artışını kabul etmişlerdi. Ancak Yeni Zelanda'da enflasyonun artması ile hayat pahalılığı yüzde 3'ün üstüne çıktı ve bu da radyo terapistlerin maaşlarının erimesine hatta gerilemesine neden oldu. Bu kayıpların telafi edilmesini talep eden radyo terapistler hükümetin vurdum duymazlığı karşısında greve gitmişlerdi.

Yeni-geç doktorların grevinin radyo terapistlerin grevini takip etmesi karşısında hükümetin geri adım atıp atmayacağı Yeni Zelanda kitlelerinin sağlık sektörü çalışanlarına vereceği destek ile belli olacak.

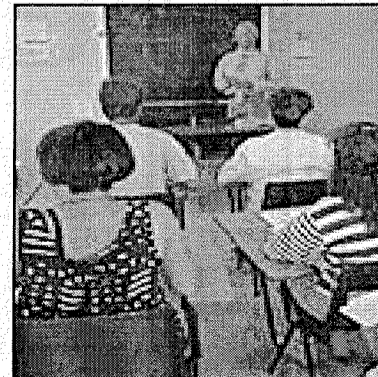
Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

Meksika'da Öğretmenlerle Polis Çatıştı

Meksika öğretmenleri daha iyi maaş ve çalışma koşulları için Mayıs ayından beri grevde... Geçtiğimiz hafta grev sırasında öğretmenler sokak eylemleri düzenledi. Meksika hükümeti öğretmenlerin bu eylemlerine göz yaşartıcı bomba ve plastik mermilerle saldırdı.

için görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı.

Associated Press'e demaç veren Oaxaca İnsan Hakları Derneği sözcüsü Sara Mendez kent merkezinin çatışma alanına döndüğünü, arabaların yakılarak barikatlar oluşturulduğunu açıkladı.

Meksikalı öğretmenler özellikle de Oaxaca kentinde güçlü bir eylem sergilediler. Polis öğretmenlerin kitle desteği ile sergilediği eyleme "meydanı boşaltma" gerekçesi ile saldırdı. Polisin saldırısı karşısında hem öğretmenler hem de onlara destek veren kitleler barışçıl eylem haklarını korumak uğruna polisle çatışmaya girmek zorunda kaldı.

Polisin helikopter, jop, kalkan, silah ve gaz bombaları ile yaptığı saldırıda bazı öğretmenlerin öldürüldüğü gelen haberler arasında...

Öğretmenler sendikası ile görüşmeyi reddeden Fox rejimi Oaxaca'daki eylemlerin yayılmasından korkarak sendikayla toplu iş sözleşmesi

Grevci öğretmenler Oaxaca merkezine grev çadırı kurarak kitleleri haklı davalarına kazanmak için çalışmalar yapıyordu. Şehir Valisi ise merkezde kurulan grev çadırının sökülüp kaldırılması emrini polise vererek öğretmenleri başarılı eylemlerini bastırmak istedi. Ne de olsa 2 Temmuz'da Meksika'da devlet başkanlığı seçimleri olacak. Rejim ABD'nin kuklası olan sağcı adayın hezimete uğramasından korkarak son dönemde saldırılarını artırdı.

İlaç Tekeli Zenginliğine Zenginlik Katıyor

Genentech ilaç sanayide bazı patentleri bulunan bir tekeli. Yeni ilaçları daha pahalı olarak pazarlayabilmek için göz tedavisinde çok etkili ve ucuz olan Avastin ilacının da patent sahibi...

Son dönemde Genentech Avastin ilacının üretimini azaltarak tüm dünyada hastaları yeni ilacı satın almaya zorlamaya başladı. Parası olmayan ya da düşük gelirli yeni ilacı alma olanakları olmadığından kör olmaya terk ediliyor.

Avastin ilacı kolon kaserinde kullanılan bir ilaç olduğu halde göz doktorları bu ilacı göz tedavisinde kullanarak birçok hastayı tedavi ediyorlar. Ancak Genentech Avastin ilacının göz tedavisinde kullanılmasını durdurmak istiyor. Çünkü bu ilaç kolon kanseri tedavisine kıyasla çok daha az miktarlarda kullanılarak milyonlarca hasta tedavi edilebiliyor. Genentech ise göz tedavisine Avastin tabanlı ve yeni adı Lucentis ilacını pazarlayarak karlarına karlar katmaya girişti.

Lucentis'in dozu 1,500 ABD doları iken Avastin'in aynı dozu ise 10 ABD doları... Sağlık konusunda kitlelerin hassasiyetini çok iyi bilen Genentech devlet ve özel hastaneleri Lucentis'i almaya zorluyor. Avrupa ve ABD'de yaşlı nüfusun gittikçe artışı ve bunlar arasında göz hastalıklarının da

artışını çok iyi bilen Genentech ilaçtaki patent tekeli sayesinde yaşlıların emekliliklerine göz dikti.

Son 15 yılda hasta tedavisinde ilaç faturalarında büyük bir artış olduğuna dikkati çeken araştırmacılar ilaç tekellerin bilinçli şekilde ilaçları sürekli olarak yenilediklerini ve eski patentleri de koruduklarına dikkati çekiyorlar. Burjuva-emperyalist hükümetlerin devlet hastanelerinde ilaç harcamalarının kısıtlanması yönünde doktorlara baskı uyguladığı gerek Avrupa'da gerekse de ABD'de gayet iyi biliniyor. Geri bırakılmış ülkelerde ise yeni ilaçlar devlet hastanelerinin listelerinde bile değil ve hastalar kendi olanakları ile ilaç almak zorunda kalıyorlar.

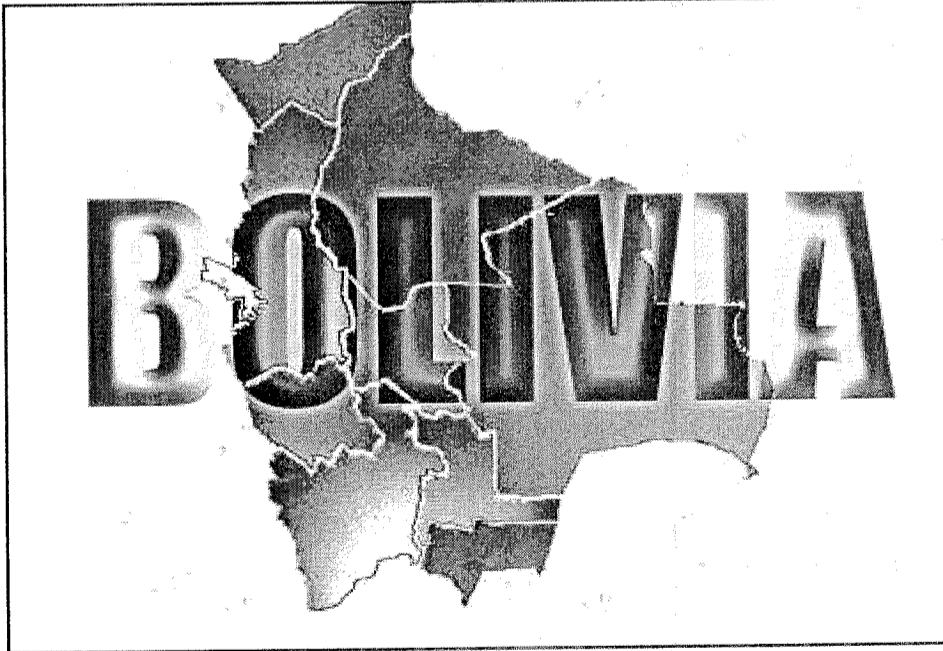
Oysa burjuva-emperyalist hükümetler burjuva hak yasalarını daha da genişleterek sadece yazılım ve diğer alanlarda değil insan sağlığını ilgilendiren alanlarda da tekellere daha geniş patent hakları vererek tekellerin azami karlarını artırmaktan geri durmuyorlar. Çünkü onlar işçi ve emekçi kitlelerin değil tekellerin emrinde olan hükümetlerdir.

Genentech'in bu davranışı her alanda olduğu gibi başarılı sağlık hizmetlerinde de ancak işçi ve emekçilerin iktidarı ve onları koruyan yasalarla sağlanabilir.

Bolivya Toplumsal Hareketler ve Örgütler İlk Kongresini Yaptı

Bolivya Toplumsal Hareketler ve Örgütler Birinci Kongresi, 16-18 Haziran tarihleri arasında El Alto Devlet Üniversitesi'nde yapıldı. Kongre'de koka tarımcılığının yasallaştırılması, kamulaştırmalar, önceki hükümetler döneminde işlenen devlet suçlarının yargılanması gibi başlıklarda Evo Morales iktidarının sergilediği tutum tartışıldı. Kongre ayrıca, Toplumsal Hareketlerin Uluslararası Ligi adlı yeni bir enternasyonal yapılanma projesini de değerlendirdi. Kendisini "Dünya devriminin yirmibirinci yüzyıldaki kalbi" olarak tanımlayan El Alto kentinden çıkan bu öneri, partileri değil ama mahalle örgütlenmeleri, işçi çevreleri, direniş grupları, kampanyalar gibi farklı tarzlardaki toplulukları uluslararası ölçekte birleştirmeyi planlıyor.

El Alto'daki mahalle örgütlenmesi FEJUVE'nin eski liderlerinden olan ve kongre çalışmalarının önde gelenlerinden Carlos Rojas, hükümete ve FEJUVE yönetimine ağır eleştirilerde bulunuyor. İktidara

halk ayaklanmaları sayesinde gelen Evo Morales'in merkez sol politikacılar tarafından oluşturulan bir hükümet kurduğunu belirten Rojas, FEJUVE ile El Alto kentinin işçi sendikası olan COR'un taleplerine cevap vermediğini açıkladı.

Bilindiği gibi Evo Morales liderliğindeki hükümet, doğalgaz ve petrol kamulaştırması kararının ardından, devrim niteliğinde bir

adım daha attı. Toprakların yüzde 90'ının büyük toprak sahibi zenginlerin elinde bulunduğu Bolivya'da, geniş çaplı bir toprak reformu başlatıldı. Toprak reformu kapsamında devlet elindeki topraklar ve büyük toprak sahiplerinin işlemedikleri araziler topraksız yerli halka dağıtılacak. Haziran'ın ilk haftasında, Santa Cruz eyaletinde 30,000 km kare

toprağın yerli toplumlara dağıtıldığı bir törenle başlatılan toprak reformu büyük toprak sahiplerinin tepkisini de artırıyor. Buna rağmen Morales hükümeti 5 yılda 20 milyon hektar toprak dağıtmayı planlıyor.

Toprak sahipleri, bu karara karşı "kendilerini savunma" bahanesiyle silahlı çeteler kuracaklarını açıklayarak yoksul halkın toprak talebine karşı çıkıyorlar. Morales hükümeti ise bu çetelerin kesinlikle yasadışı sayılacağını ve toprak sahiplerine taviz verilmeyeceğini açıkladı.

Buna ek olarak doğalgaz kamulaştırması kararı yüzünden Bolivya ve yabancı tekellerin sermayesiyle de arası açılan Morales, Bolivyalı patronların tehdit edici açıklamaları karşısında nasıl davranacağı gerek emek gerekse de sermaye kesimleri tarafından dikkatlice takip ediliyor.

İşçilere Bu Sömürü Reva Değil!

İnsan yaşamının devam etmesini sağlayabilmek için, bildiğimiz gibi üretim gereklidir. İnsan toplumunun üretimi, günümüzdeki sistemde son derece toplumsallaşmıştır. Bu toplumsal üretim, üretici güçler tarafından, yani üretimi yapan bir sınıf tarafından, işçi sınıfı tarafından yapılmaktadır.

Bu toplumsal üretim ortadayken, toplumsal üretimin toplumsal paylaşımı paralel bir şekilde ilerlememesi de, üretimi yapan işçiler ile o üretimi sahiplenip onun üzerinden kar elde eden bir avuç patron arasında, birisinin varlığı diğerinin yokluğunu gerektiren, uzlaşmaz bir çelişkiyi de beraberinde getirmektedir. Nihayetinde üretim ilişkilerindeki bu dengesizlik, büyük bir patlamaya yol açar. Bu patlama da, üretimi yapan işçiler tarafından, tüm üretim, yani toplumsal yaşamın devamı onların elinde olduğu için işçilerin lehine olur.

Ülkemiz Kıbrıs'ta aklımıza gelebilecek her sektördeki üretimi gerçekleştiren kimlerdir? İşçiler ve emekçiler. İşçilerin yaptığı bu toplumsal üretimi, üretimin yapıldığı araçları elinde tuttuğu için sahiplenmeyi kendine hak gören ve onu sahiplenen, bu toplumsal üretim üzerinden kar elde eden kimlerdir? Patronlar.

Yani, ülkemiz Kıbrıs'ta da toplumsal yaşamın devamını sağlayan bir işçi sınıfı vardır ve onun yaptığı toplumsal üretimi sahiplenip onun üzerinden kar elde eden bir de patronlar sınıfı vardır. İkisinin arasında da birisinin varlığı diğerinin yokluğunu getiren bir uzlaşmaz çelişki vardır. Günümüz sisteminde tüm dünyada olduğu gibi ülkemiz Kıbrıs'ta da, toplumsal yaşam işçilerin elindedir.

Ülkemiz Kıbrıs, on yıllardır ortasından bölünmüş durumdadır. Ülkemizi bölenler, dolayısıyla ülkemiz işçi sınıfını bölenler de, az önce bahsettiğimiz patronlar ve onların arasındaki çıkar çatışmasıdır. Bu patronların maksimum kar elde etmek için yapamayacakları şey yoktur.

Bölünmüş ülkemizde, yaşayabilmek için ülkemizin güneyine geçip genellikle inşaat sektöründe çalışan işçiler vardır ve bu işçiler büyük oranda Kıbrıs Türk işçilerdir. Bunun dışında, ülkemizin kuzeyindeki üretim inşaat sektörü de, Türkiye'deki açlıktan, yoksulluktan, sefaletten kurtulma umuduyla ülkemize gelen-getirilen Türkiyeli işçilerin omuzlarında yükselmektedir.

Türkiye'den gelen-getirilen işçiler, emekçiler, ülkemize neden gelmekte-getirilmiştir? Birincisi, Türkiye'deki işçiler, emekçiler açlıktan, yoksulluktan ölüme mahkum edilmektedirler. Aç kalan her insan gibi bir çıkış yolu olarak bu emekçilerin bir kısmı da ülkemize gelip çalışarak karnını doyurma umuduyla ülkemizde çalışıp para kazanmak için gelmektedirler.

Yalnız iş bu kadarla kalmıyor. Türkiye'deki ve Kıbrıs'taki bu patronlar sınıfı, maksimum kar elde etmek için buraya yaşama umuduyla gelen veya kendilerinin bizzat getirdikleri işçileri ucuz işgücü olarak kullanıyor. Bunu nasıl yapıyor? Kıbrıs işçi sınıfının önemli bir bölümünü oluşturan Türkiyeli işçilere çalışma izni, sigorta, sendika ve temel haklarını vermiyor. Onlara bu hakkı vermeyen patronlar bir süre sonra bu işçilerin kaçak işçi duruma düşmelerini sağlıyor. Bu şekilde ellerine önemli bir silah alan işverenler, istediklerinde bu

emekçilere maaşlarını ödüyor, istemediklerinde ödemiyor. Üstüne üstlük, bu emekçilere verilen maaş da asgari ücretin altında! Bu işçiler, maaş, sigorta, sendika, çalışma izni talebiyle seslerini yükseltmek istediklerinde ise, kaçak işçi olduklarından dolayı haklıyken haksız duruma düşüyorlar. Ülkede izinsiz geçirdikleri her gün içi para cezası alan ve ülkeden sınır dışı edilen işçiler ülkelerine dönüp işsizliğe ve açlığa boyun eğmek durumunda kalıyorlar!

Yani bu işçiler bir yandan en ağır şekilde sömürülürken, diğer yandan daha da kötü koşullarda yaşamak durumunda kalmamak için bu sömürüye boyun eğmek durumunda kalıyorlar.

Peki çözüm ne?

Bu bir gerçek ki, ülkenin iş gücü ihtiyacı hesaplanmalı ve ülkeye gelen işçilere belli bir sınırlama getirilmelidir. Çünkü ülkeye yığılan her bir yeni işsiz tüm diğer işçileri daha ucuza ve daha ağır koşullarda çalıştırmak için işverenlerin elinde bir silaha dönüşmektedir. Fakat bir diğer gerçek ise gerek ülkemizde gerekse tüm diğer dünya ülkelerindeki işçilerin kurutulduğu ortaklıktır. Yani işçiler birleşmeli ve iktidarı almak için birlikte mücadele vermelidirler. Ancak böylesi bir mücadele sonucunda hem Kıbrıs, hem de tüm diğer ülkeler işçilerin üzerinde bir sömürü çarkı olmaktan çıkıp insanca yaşam alanlarına dönüşebilirler.

Bugün ülkemizde hükümette olan ve kendisini "Emekten yana" göstermeye çalışanlar vardır. Fakat yaşananlar açıkça göstermektedir ki ülkemiz her geçen gün daha da ağır bir sömürünün yaşandığı bir sisteme sahiptir. Çıkarılan sözde emekçiden yana yasalar işçileri daha da

köleleştirmekte ve iş verenler karşısında savunmasız hale getirmektedir. Onlardan başkası da beklenemez. Onlar temsilcisi olduklarını sermaye sınıfının çıkarlarını korumaktadırlar. İşçilerin haklarını korumakla görevli sendikalar ise bu güçlerin kontrolü atındadır. İşçilere düşen görev ise her türlü baskıya ve tehdide rağmen sendikaları zorlamak, örgütlenmek ve güçlü hale geldikleri oranda sermaye sahiplerine karşı mücadeleye girişmektir. Günümüz kurtarmak, eldeki işten olmamak, ailelerimize yemek götürememek gibi kaygılar son derece haklı kaygılardır, fakat çocuklarımızın da gelecekte aynı hatta daha da ağır bir sömürüye maruz kalmamaları için akıllı ve cesur bir şekilde mücadeleye girmek sorundayız. Bugün için bu mücadele bize en yakın işçi örgütleri ve dernekleri ile ilişkiye geçmek olabilir. Yarın örgütlülüğümüz arttıkça ve güçlerimizi birleştirdikçe kazanabileceğimiz haklar için birlikte hareket etme ve günün sonunda yeteri kadar güçlenince iktidarı almak ise aklımızda tutmamız gereken ana hedef olmalıdır. Bu mücadeleyi bugün Kıbrıs'ta, belki yarın başka bir ülkede vermeyiz gerekebilir ama sürekli hatırlamamız gereken şey biz işçilerin vatanının tüm dünya olduğu ve mücadelemizin ortak olduğudur.

"Madem öyle gelmesinler kardeşim!" diyen ve sözde emekten ve emekçiden yana olduğunu söyleyenler vardır. Bu insanlar zaten açlıktan kurtulmak, karınlarını doyurmak umuduyla, açlıktan kaçarak bu ülkeye geliyorlar.

"Madem öyle bundan böyle Türkiyeli işçilerin girişleri engellensin!" de deniyor bunun üzerine.

GEÇİKMİŞ BİR ELEŞTİRİ YAZISI

Çağdaş Öğüç

KKTC Milli Takımı FİFİ WILD CUP turnuvasında 1. gelmiş. Şampiyonlukta emeği olan tüm futbolcuları tebrik ediyor, fakat belirtilmesi gereken bazı hususları da söylemek istiyorum.

İlk olarak maç başlarında çalınan KKTC Milli Marşının kimin marşı olduğuna bakmak gerekir. Çalınan İstiklal Marşı diye bilinen Marşın Türkiye'ye ait olduğu ve KKTC Milli Marşı olarak kullanılması ve milli maçta bu marşın okutulması aslında biraz gariptir.

Bir diğer nokta ülkedeki

izolasyonlar. KKTC yönetici ve bakanları böyle maçların ülkede var olan izolasyonları yıkacağını ve bu yıkımın ada barışına büyük katkıda bulunacağını söylüyorlar ve akıllarınca halkı kandırıyorlar. Fakat böylesi bir durumun adadaki barışı tamamen yok edeceğini ve bölünmüşlüğü kalıcı olacağı gerçeğini göz ardı etmek mümkün değil.

Bu hususları göz önünde bulundurarak KKTC Milli Takımı'nın Şampiyonluğunu kutlar başarılarının devamını dilerim.

BİRLİKTE İZLEMELER, PAYLAŞMAK, TARTIŞMAK VE BİRLİKTE ÜRETMEK İÇİN, ÜCRETSİZ E.K.İ.M. SİNEMA GÖSTERİMLERİNE HEPİNİZİ BEKLİYORUZ!

10 Haziran Cumartesi

Guguk Kuşu

One Flew Over the Cuckoo's Nest
Yönetmen : Milos Forman
Oyuncular : Jack Nicholson, Louise Fletcher, Dean R. Brooks
Tür : Dram
ABD yapımı 1975
Süre : 128 dakika

17 Haziran Cumartesi

Güneşe Yolculuk

Yönetmen : Yeşim Ustaoglu
Oyuncular : Nevruz Şahin, Nazmi Kırık, Mizgin Kapazan
Tür : Dram
Türkiye-Hollanda-Almanya yapımı 1998
Süre : 105 dakika

24 Haziran Cumartesi

İçimdeki Deniz

Mar adentro
Yönetmen : Alejandro Amenábar
Oyuncular : Javier Bardem, Belén Rueda, Lola Dueñas
Tür : Dram
İspanya, Fransa, İtalya 2004
Süre : 125 dak.

HER CUMARTESİ GECESİ SAAT 20.30'DA E.K.İ.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ'NDE
ADRES: ŞHT. SİTKİ HASAN SOKAK NO:5 KIZILBAŞ BİLGİ İÇİN: 0542 859 3510

SEÇİMLERE GİDERKEN

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), Merkez Komitesi toplanarak değerlendirmelerde bulundu. yayınlanan bildiriye aynen yayınıyoruz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), geçtiğimiz milletvekili seçimlerine mali ve kadrosal eksikliklerden dolayı katılamamıştı.

Katılamayışının nedenlerini halka açıklamış, seçimleri boykot etmenin bir işe yaramayacağını altını gerekçeleriyle doldurmuş ve halka sağ partilere oy vermek yerine birbirinden siyaseten hiçbir farkı olmayan sol partilere oy vermesi konusunda duyuruda bulunmuştu.

Kıbrıs'ın üslerden arınmış, birleşik ve bağımsız bir şekilde yeniden kurulmasına olanak tanımayan siyaset sahiplerinin, yani iki bölge, federal, AB üyesi, BM gözetiminde ve garantörlü bir Kıbrıs siyasetinin savunucularının siyasetlerinin geçmiş referandum döneminde iflasının kanıtlandığının da altını çizen KSP, bu siyasetin birlik değil bölünmüşlüğü, barışı değil şovenizmi tırmandıran bir siyaset olduğunu da belirtmişti.

Tüm bu koşullar içinde, halkta hala daha varolan burjuva sol siyasetin başarılı olacağına dair inançtan dolayı, halka sağ güçlendirmemek, bunun yanında seçimleri boykot etmemek ve kendine sol diyen partilere oylarını vermek yönünde telkinde bulunmuştu.

Bunun elbette bir amacı vardı.

Nasıl ki Annan Planı döneminde bu planın başarıya ulaşmasının mümkün olmadığını, emperyalistlerin kendilerinin yarattıkları sorunu kendi planları ile çözemeyeceklerinin bizzat yaşanarak kanıtlanması için taktikî bir manevra ile plan lehine süreçte yer alırdıysa, o dönemki milletvekili seçimlerinde de böyle bir taktiğe başvurulmuş ve halkın "sola" oy vermesi ve taleplerini, özlemlerini, isteklerini gerçekleştirmekten aciz olacağı besbelli olan solun emperyalizmin hesabına nasıl

çalıştığının yine halk tarafından bizzat yaşanarak farkedilmesi istenmişti.

Parti basın ve el bildirimlerinde "sola oy ver, ama sorgula, taleplerini yerine getirmediklerinde onları alaşağı et" fikri işte bu temel nedenden dolayı ön plana çıkıyordu.

Beklenen oldu, CTP seçimden "zaferle" çıktı.

Süreç, KSP'nin beklediği ve öngördüğü şekilde ilerledi.

Ülkede statükoyu değiştirmek adına işbaşı yapanlar, burjuva siyasetlerinden dolayı elleri mahkum emperyalistlerle birlikte yürümek zorunda kaldılar.

Diğer burjuva sol partiler ise, kuru bir CTP muhalifliği yaparak, öncelikle kendi siyasetlerine bakmaları gerektiği gerçeğini gizlemeye çabaladılar ve CTP'nin savunduğu siyasetten vazgeçtiğini ve yeni Denктаş olduğu propagandasını yaydılar.

Oysa ki CTP, tam da diğer burjuva solun da ortaklaştığı federal, BM gözetiminde, AB üyesi, garantörlü Kıbrıs siyasetinin gereklerini yerine getiriyordu.

Kıbrıs sorununun çözümünü emperyalistlerin çıkarlarını uzlaştırması üzerine kuranlar, ya Türk, ya Yunan ya BM ya AB ya da ABD-İngiliz tezlerinden yana saf tutacaklardı.

Bu da, iki tarafın sözde barış yanlısı partilerinin birbirleri ile burjuva milli temelde çatışmasını, ve dahası halkı da birbirine milli temelde karşı karşıya getirmesini beraberinde getirecekti/getirdi de...

Kıbrıs sorununun çözümünü, adadan sorun yaratıcılarını atmamak üzerine kuranlar, onların çıkarlarının savunuculuğunu yapmak zorunda kalacaklardı/kaldılar da...

Adanın kuzeyinde, barış, çözüm ve demokrasi havarisi

kesilenler, hükümete getirildiler.

Polisi sivile bağlamaktan tutun da, memura siyaset yasağının kaldırılmasına, asgari ücretin insanca düzeye yükseltilmesinden tutun da anayasanın geçici 10. maddesinin kaldırılmasına dek bir dizi vaatlerde bulunanların icraatları ise gün be gün görüldü.

Ankara ile UBP-Denктаş döneminde imzalanan ekonomik yıkım paketlerine feryat figân karşı gelenler, kendileri hükümet olur olmaz Ankara ile İMF paketleri imzalamaya başladılar.

Bir kez de değil, birçok kez... Sosyal Güvenlik Yasası'nı hazırlarken ise Dünya Bankası'na danıştılar!

"Demokratikleşiyoruz, memura siyaset yasağını kaldıracacağız" diye atıp tutanlar, demokratik grev haklarını kullanan öğretmenlerin grevini yasakladılar, kendilerine bağımlı gazeteler ve bunların

kalemşörleriyle halkı öğretmenlerin üzerine kışkırttılar, "evinde bomba imal ediyor" diye sendika görevlisinin evini bile polise bastırttılar.

"Çevrenin korunması, planlı yerleşim" gibi sloganlar atanlar, dağları taşları deldiler, ormanlık arazilere her gün villaların, inşaatların dolmasına izin verdiler, dahası bunu ekonomik gelişimin bir göstergesi olduğunu utanmadan vaaz ettiler.

Ülkeyi genelev, kumarhane, uyuşturucu batağına iyice gömüp, bunu refahın artmasının, milli gelirin yükselmesinin kanıtı olarak sundular.

Basın özgürlüğünden, fikir hürriyetinden dem vuranlar, İngiltere'de yaşayan gazeteci yazar Serhat İncirli'nin TC makamları tarafından Kıbrıs'ta soruşturulmasına izin verdiler, ailesinin sorgulanmasına imkan tanıdılar, TC'ye nasıl bağımlı

olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Son seçimlerin halka öğretmesi gereken, CTP'nin de artık foyasının meydana çıktığı ve ona artık güven olmayacağıdır.

Son seçimlerin halka öğretmesi gereken, kuru muhalefette bulunan ama siyaset olarak CTP'den hiçbir farkı olmayan partilerin de CTP'nin yerine gelse onun yaptığının aynısını yapacak oluşlarıdır.

Tüm bu koşullar altında 25 Haziran'da yapılacak olan seçimlerdeki partiler arasında bir tercih yapmak olanaksızdır.

Çünkü seçime giren partilerin hiçbirinin birbirinden farkı yoktur.

Hepsi de burjuva temelde bir ekonomi, ülkenin emperyalizme bağımlılığının devamı için çabalamakta, kimileri bunu sol maske ile gizlemekte, kimileri de vatan-millet nutuklarıyla kamufle etmektedirler.

Burjuvaların iyisi-kötüsü gibi bir ayırım yoktur.

Son tahlilde hepsi de yukarıda saydığımız suçlardan sorumludurlar.

Bu bakımdan KSP, seçmene 25 Haziran'daki seçimlerde KSP aday çıkartmadığı için herhangi bir partinin adayına destek çağrısı yapmamaktadır.

Son seçimlerden sonra herkesin foyası meydana çıkmıştır.

Bu durumda tek çıkış yolu, KSP'yi güçlendirmekten geçmektedir.

Barış istiyorsan KSP ye güç ver!

Demokrasi istiyorsan KSP ye güç ver!

Bağımsız, Birleşik, Özgür bir Kıbrıs istiyorsan Kıbrıs Sosyalist Partisine güç ver!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne güç verelim ki bu sömürü düzenini yıkma ve özgür, sömürsüz, insanca bir düzen kurma mücadelemiz daha da güçlenebilsin!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi
21 Haziran 2006**

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net